

Der vil i Fremtiden blive stillet meget store Fordringer til den, og den kan trænge til alt, hvad den kan faa; kun synes jeg, som sagt, ikke, at den burde have Rekognitionerne ved Apotekernes Salg.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger; der er maaske andre Enkeltheder i Lovforslaget, som kunde forbedres, men jeg anser det for en Selvfølge, at det i et Udvalg vil blive gjort til Genstand for en grundig Drøftelse. Allerede nu ønsker jeg dog paa mit Partis Vegne at sige, at vi vil gøre vort til, at denne Udvalgsbehandling kan blive saa velvillig og saa hurtig som muligt.

Rørdam: Ligesom den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Laust Jensen) og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Sigvald Olsen) har ogsaa jeg været Medlem af den Kommission, der har udarbejdet dette Lovforslag, og det er derfor naturligt, at vi Medlemmer af Kommissionen nærer en vis Faderstolthed overfor dette Forslag; vi synes, at det er et særdeles godt Forslag, og jeg tror ogsaa, at de Herrer, som har sat sig ind i det, vil finde, at det i Virkeligheden er et Lovforslag, som fortjener at blive ophøjet til Lov snarest muligt. Naar ærede Medlemmer ser hen til, hvorledes Forholdene er nu — jeg ved ikke, hvor mange af de Herrer der har studeret den næstsidste Paragraf i Lovforslaget, § 39 —, vil De se, hvilke Lovbestemmelser vort nuværende Apotekervæsen hviler paa. Det er en hel Række af Reskripter, Kancellipromemorer, Kancellicirkulærer, Kancelliplakater, Forordninger, Resolutioner o. s. v., Love og Bestemmelser, som jeg ikke skal trætte med at oplæse, fordi det fylder temmelig meget. Ærede Medlemmer vil deraf se, at de arme Mennesker, som skal kende alt dette, er meget ilde stødte; det er et helt Arbejde at sætte sig ind i alle disse Ting, der nu er gældende Lov for Apotekervæsenet. Selv om der ikke skete andet, end at man nu fik alle disse Bestemmelser kodificerede og samlede, vilde jeg betragte det som et meget betydeligt Fremskridt, men det er ikke alene dette, der sker; samtidig gennemføres en hel Række fornuftige og gode Foranstaltninger. Vi, som nu i mere end en halv Menneskealder har beskæftiget os med dette Spørgsmaal, ogsaa her i Folketinget, er komne til at se, at Sporene skræmmer, og vi er derfor bange for at tage for mange Ting op, fordi man saa ikke faar noget ud af det hele. Jeg betragter det derfor som et meget stort Gode, at man ved denne Sags Behandling har ladet al teoretisk Diskussion

ligge vedrørende Spørgsmaalet om fri eller bunden Apotekernæring, vedrørende Aflysning af de reelle Apotekerbevillinger, Privilegier o. s. v., fordi det er de Skær, hvorpaa tidligere al Lovgivning om denne Sag er strandet, og det er virkelig et Omraade, som der trænger til at lovgives paa. Naar man nu, som det gentagne Gange er slaaet fast her i Dag, kan se, at 3 Ting maa være Grundlaget: god Medicin, billig Medicin og let Adgang til Medicin, og naar man ser, at der med Hensyn til Medicinens Godhed neppe er noget Land, der staar paa Højde med Danmark — der er i hvert Fald saa god Kontrol med vore Apoteker, at der i den Retning ydes alt, hvad der kan ydes —, og naar man hører, at Medicinen her i Danmark er noget af den billigste, om ikke den allerbilligste, der findes, er der heller ikke noget at klage over i den Retning, og selv om man kunde stille det op som et ønskeligt Maal at faa endnu billigere Medicin, hvad jeg selvfølgelig som Læge vilde sætte megen Pris paa, mener jeg alligevel ikke, at man bør lade en saa god Lovgivning strande paa saa fjern en Mulighed. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke komme ind herpaa, da Spørgsmaalet om de reelle Apotekerbevillinger og Apotekerprivilegier ikke ligger for; det er baade store juridiske og indviklede historiske Spørgsmaal, og jeg tror, det er udmærket godt, at vi har ladet det ligge ved denne Lejlighed.

Lovforslaget indeholder mange Forbedringer af de nuværende Forhold. Det er en udmærket god Bestemmelse, der staar i § 1, at Apotekerbevillinger kun gælder for Indehaverens Person og bortfalder ved hans Død eller Fratræden; man kommer derved bort fra den Urimelighed, at en Enke kan sidde med et Apotekerprivilegium, en Enke, som ikke er Apoteker og egentlig slet ikke har nogen Berettigelse til at drive et Apotek. Hvorfor skal det, hvis man opretholdt en saadan Bestemmelse, kun være en Enke? Hvorfor skal ikke lige saa godt en Søn, som har arvet Apoteket, eller et Aktieselskab kunne drive det? Jeg tror ogsaa, at det er en Fordel, at der ikke findes noget væsentligt nyt om de salgbare Apotekerprivilegier.

Det er ligeledes en Fordel, naar der i § 2 staar, at Bevilling til Oprettelse eller Drift af et Apotek som Regel ikke kan meddeles, naar det maa antages, at Apoteket ikke vil kunne give Indehaveren en Nettoindtægt paa mindst 2,500 Kr. aarlig. Det er endvidere en Betingelse for Bevillingens Meddelelse, at den Kommune, i hvilken det nye Apotek agtes oprettet, er-